

[Jytte Andersen]

menterne i det forslag, som venstresocialisterne her har lagt på bordet, og vi vil arbejde positivt med det i udvalget.

Brøndsted (V):

Da vor ordfører, hr. Bertel Haarder, desværre ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne nævne et par ting uden dog at gentage, hvad bl. a. hr. Brixtofte var inde på tidligere i dagens debat.

Vi prioriterer danskundervisningen meget højt, men dermed er ikke sagt, at vi ikke også fra venstres side anerkender det vældige behov, der er for modersmålsundervisningen. Derfor tilslutter vi os den særlige hjælp til vanskeligt stillede kommuner, f. eks. Ishøj kommune, på trods af at danskerne ikke er billigere end indvandrerne.

Vi vil i udvalget gerne undersøge bestående støttemuligheders anvendelse og gældende praksis i kommunerne, men vi ønsker ikke denne særundervisning lagt i den almindelige skoletid med den virkning, at det går ud over andre fag. Det er væsentligt, at indvandrebørnene følger de fag, som børnene i skolen i øvrigt har. Det vil gå ud over fællesskabet, samhørigheden, hvis de tages væk fra faget, og derfor må modersmålsundervisningen gives som timer i forbindelse med den øvrige undervisning.

Eva Møller (KF):

Vi skal, som det i dag er sagt mange gange fra denne talerstol, behandle de udlændinge, der er kommet til Danmark, godt og rimeligt. Vi skal også, det gælder vel især på det uddannelsespolitiske område, klare den meget vanskelige balancegang mellem at integrere indvandrerne i det danske samfund og at tage hensyn til deres kulturelle baggrund og traditioner.

Det er for det konservative folkeparti som for regeringen – og jeg citerer fra indenrigsministerens redegørelse – hovedsigtet, at de udenlandske statsborgere, som har søgt her til landet, og som ønsker at forblive her, efterhånden bør sættes i stand til at klare sig i det danske samfund på lige fod med den øvrige befolkning. Det er derfor vort ønske, at indvandrerne ikke skal have særlige rettigheder eller pligter, som den øvrige del af befolkningen ikke har.

Vi må derfor tage afstand fra dele af det foreliggende beslutningsforslag, bl. a. fra ønsket om at give alle indvandrebørn over 4 år tilbud om gratis ophold i en daginstitution, samt muligvis fra dele af forslaget punkt 5 om voksenundervisning. Vi finder det helt rigtigt, at vi som en del af vor integrationspolitik og vort integrationsansvar skal give indvandrerne et reelt tilbud om at lære dansk, men dette tilbud skal næppe kunne udstrækkes over hele den voksne tilværelse, ligesom vi er betænkelige ved at tilbyde gratis undervisning til voksne, der har afslået dette tilbud gennem folkeskolen i deres ungdom. Vi er også betænkelige ved tilbud om gratis modersmålsundervisning. Det skal her retfærdigvis siges, at jeg ikke af forslaget kan se, om modersmålsundervisningen af voksne blot skal tilbydes, så er vi positive, eller om den skal tilbydes gratis, så er vi negative.

Når det drejer sig om undervisning i folkeskolen, skal jeg sige, at vi er meget opmærksomme på problemet med dobbelt-halv-sprogede børn og alle de vanskeligheder, disse børn senere kan få. Vi er også helt klar over, at der kan være mange problemer med at finde frem til det sprog, hvorpå de fremmedsprogede børn skal undervises, på grund af den mangfoldighed af sprog, der ofte findes i deres hjemland.

Trods disse problemer og deres alvor er vi ikke lige nu sindet at ændre de regler, der gælder for undervisning af fremmedsprogede elever. Dette skyldes de oplysninger, vi har modtaget, om, at såvel undervisningsministeriet som flere kommunale skolevæsenere arbejder med problematikken om undervisningen af fremmedsprogede børn, og en del af disse undersøgelser forventes, så vidt jeg er orienteret, afsluttet i dette folketingsår. Vi finder det derfor rimeligt, at afgørende ændringer af gældende regler først sker, når vi har haft mulighed for at tage disse udredningers og undersøgelsers resultater med i vore overvejelser.

Det skal præciseres, at det for os er væsentligt, at også indvandrebørn får lært dansk, da vi ellers omtrent på forhånd har frataget dem de uddannelsesmuligheder, som den øvrige danske ungdom tilbydes, og derved også næsten på forhånd dømmer disse unge til at blive en del af den såkaldte restgruppe.